

tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union og den fælles mønt blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i Madrid i december, ligesom vi jo også kender Traktatens bestemmelser.

Det er også velkendt, at Danmark har meddelt de øvrige EU-lande, at vi ikke deltager i den tredje fase. Derfor vil regeringen – da vi nu ikke deltager – ikke fremsætte forslag om at udsætte etableringen af den fælles valuta. Jeg synes tværtimod, det er meget tilfredsstillende, at Det Europæiske Råd i Madrid også bl.a. på dansk foranledning slog fast, at der skal være et valutaarrangement mellem de lande, der går ind i den tredje fase, og de lande inklusive Danmark, der står udenfor. Det har vi en fælles interesse i.

Regeringen vil derfor arbejde aktivt for, at et sådant valutakurssamarbejde mellem de deltagende lande og landene udenfor bliver effektivt og bliver til gensidig styrke. Målet med det her samarbejde må naturligvis være at få skabt stabile valutaforhold mellem valutaerne for alle europæiske lande.

Jeg er sikker på, at hr. Keld Albrechtsen kan huske dagene, hvor det europæiske monetære valutastystem – det gamle – brød sammen, og hvad det betød også for Danmark, hvis vi ikke havde ført en meget, meget konsekvent politik.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg forstår på statsministeren, at det er sådan rent formalistiske årsager, der gør, at den danske regering støtter denne køreplan for en hastig gennemførelse af ØMU'en. Det er, fordi det har man nu en gang besluttet, og så har man åbenbart bestemt sig til at proppe halm i ørerne og ikke høre yderligere på nogen som helst argumenter, ikke se på nogen som helst faresignaler, ikke lytte til det stigende antal økonomer og eksperter og politikere over hele Europa, som kraftigere og kraftigere fraråder dette projekt af hensyn til beskæftigelsen, af hensyn til at forebygge en ganske givet meget voldsom valuta-krise, når europrojektet en dag braser sammen.

Er det en rent formalistisk begrundelse, dette at statsministeren på et topmøde er kommet til at skrive under på nogle topmødekonklusioner, som ganske vist var fuldstændig ufornuftige, men som statsministeren dermed åbenbart til evig tid føler sig forpligtet af? Hvis det kun er sådanne formalistiske begrundelser, så synes jeg ærlig talt godt, man kunne sige: Jamen der er altså opstået en ny situation, hvor euroen er sat

til debat i hele Europa, og så kunne det land, som har besluttet på forhånd ikke at være med, da godt tage det skridt at foreslå, når nu flere og flere over hele Europa siger, at dette her duer ikke: Jamen lad os vinde tid til i det mindste at få udarbejdet et alternativt forslag, der ikke indebærer disse risici, hvor alle lande kan være, i modsætning til de nuværende europlaner, hvor der ikke laves en asocial spændetrøje ned over alle landene med nedskæringer til følge, hvor der ikke bliver lavet en beskæftigelsesfjendsk politik, og hvor landenes valutaer kan tilpasses i overensstemmelse med landenes forskelligartede situation. Var det ikke mere fornuftigt?

Frank Dahlgaard (KF):

Det er til statsministerens første bemærkning i svaret til hr. Keld Albrechtsen om, at han godt kunne forstå, at det var Enhedslisten, der stillede sådan et spørgsmål: Men er statsministeren ikke bekendt med, at en af vores fremmeste økonomer her i landet, den tidligere overvismand, professor Anders Ølgaard – altså en mand, som har stemt ja ved samtlige fire folkeafstemninger om EF/EU – har synspunkter omkring Den Økonomiske og Monetære Union i retning af, at den bør vi ikke have, og den bør forhåbentlig ikke blive til noget i Europa ud fra rent økonomiske betragtninger om, at der ikke er en folkelig fællesskabsfølelse bag, og det derfor vil bryde sammen i uro?

Er statsministeren ikke klar over, at denne mand med moderat politisk holdning har de synspunkter? Og er statsministeren ikke også klar over, at den – jeg tror, han var britisk – EU-økonom, som i en bog fremsatte stærkt kritiske betragtninger omkring Den Økonomiske og Monetære Union, ja, han blev fyret?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Frank Dahlgaard: Jo, jeg er bekendt med professor Anders Ølgaards standpunkter.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg er jo ikke formalist. Det, jeg interesserer mig meget for, er, hvordan Europa kan sikres en fremtid med stabile valutaforhold i en verden, der er international, der er omskiftelig, hvor ganske, ganske mange også spekulative penge med lynets hast kan slå ned i et enkelt land og skabe uro, selv om landet selv fører en meget fornuftig beskæftigelsesfremmende politik. Vi har så mange erfaringer fra alle mulige andre systemer, vi har prøvet. Vi har prøvet alt det, hr. Keld Albrechtsen taler om.